

derne tilhørende Eiendom, hvorover de ganske vist i den Forstand mangle Raadighed, som det er Kjøbstæderne og derimod ikke den enkelte Kjøbstad, der eier den, men som dog er tilveiebragt udelukkende ved Kjøbstædernes Bidrag, og hvortil disse altsaa maae betragtes som Gier. Men det forekommer mig rigtig nok derfor endvidere at være ialfald noget paafaldende at see, at Kjøbstæderne ifølge Lovforslaget skulle kunne vente gjennem Indenrigsministeriet, der ligesaaletid som Krigsministeriet er Eier af denne Jend, at faae Laan af samme til derfor at bygge, ikke Havne eller andre for Communen vigtige Indretninger, men Caserner til Militaeretaten osv., og at disse Laan skulle forrentes og tilbagebetales af Kjøbstæderne, hvorved disse i en vis Forstand altsaa komme til at betale de nævnte Bygninger til Militaeretaten anden Gang. De faae kun Udsigt til, hvis mulig i Fremtiden Bestemmelsen om, at vedkommende Kjøbstad skal være Garnisonsby, ophæves ved Lov, og anden Bestemmelse træffes — ikke saa meget maastee fordi man kommer under Veir med, at den altfor locale Patriotisme faaer for megen Magt over en vis Afdeling eller deslige, eller fordi man vil foretage en Ombytning s. Ex. af et Infanteriregiment med et andet, som fordi man s. Ex. vil lægge en større Stykke hen til det Punkt, som man antager for meest udsat, eller om hvis Forvar man mener at have meest Haab — de faae kun Udsigt, siger jeg, til i saa Tilfælde at faae indtil Halvdelen af det Laan, der er ydet dem af Indquarteringsfonden til Opførelsen af de militaire Bygninger, eftergivet, og det endda kun forudsat, at Laanet ikke allerede heelt er tilbagebetalt, naaget disse Bygninger, som sagt, ere opførte for deres egne Penge.

Det forekommer mig efter det Anførte, at det foreliggende Lovforslag er et i Formen meget ucorrect — for at jeg skal udtrykke mig meget mildt — og i Realiteten meget ubilligt Lovforslag. Og da der nu tilmed om et Par Aar forestaaer en Revision af Hærloven, og da man i de 3 Aar, der allerede ere gaaede hen, har kunnet hjælpe sig igjennem uden nogen særskilt Garnisonlov, saa antager jeg, at man vel ogsaa vil kunne hjælpe sig igjennem

i det Par Aar, indtil denne Revision finder Sted, til hvilken Tid man da kan opfylde Hærlovens Bud om, at dette Spørgsmaal — som man ikke trostede sig til at afsjære den Gang, da Hærloven blev given, fordi dets Afgjørelse krævede visse forudgaaende Underhandlinger — skal finde sin Afgjørelse paa den Maade, som det ogsaa bør, nemlig ved Lov og ikke ved en kongelig Anordning. Thi hvorledes en saadan i det Dieblik, den udstedes, kan blive til en Lov, bliver for mig et dissolving view, der gaaer langt ud over mine Begreber. Jeg mener altsaa, at vi bør nægte det foreliggende Lovforslag vort Samtykke og derhos bede den høitærede Krigsminister om at anvende den Tid, der staaer tilbage, indtil Revisionen af Hærloven skal finde Sted, til at føre alle de fornødne forberedende Underhandlinger med de Kjøbstæder, som han har tænkt sig som Garnisonsbyer, for at han saa ved Revisionen kan møde for den lovgivende Magt med alle de fornødne Data til at faae Spørgsmaalet om Garnisonsstederne klaret ved Lov.

W. Petersen: For mit Vedkommende kan jeg slutte mig til mange af de Uttringer, der fremkom fra den ærede sidste Taler. Det vilde for mig være det Alternaturligste, om Staten selv tog hele Indquarteringen i sin Haand og gjorde gjældende, at det ikke var nogen Byrde, der burde paahvile Kjøbstæderne alene, men at det var en Byrde, der paahvilede hele Staten, som selv burde sørge for Soldaternes Indquartering. Derved vilde den faae ganske anderledes fri Haand i disse Forhold, end den nu har i sine Forhandlinger med Communerne. Jeg veed meget vel, at det vilde være vanstelig at faae givet en Lov i den Retning, som blev antydet af den ærede sidste Taler, men desnaaget snuffer jeg alligevel en saadan Lov. Jeg seer imidlertid meget godt, at det, naar Staten ikke selv vil tage Sagen i sin Haand, saa ved de Forhandlinger, som skulle føres, kommer meget an paa at faae Communerne til at byde saa Meget som muligt, og at der ganske vist gjennem den her foreslaaede Lov vil gives Staten et Middel til at faae dem til at byde saa Meget